

ŠKOLA V ČASE KORONY

foto: ilustrační foto

Vážení a milí čtenáři,

na dlouhé tři měsíce jsme se odmlčeli, tak jako mnohé i nás zastavil koronavirus. Stalo se něco, co spousta z nás znala z katastrofických filmů, ale nikdo nevěřil, že by něco podobného mohl v životě zažít. Až čas ukáže, jestli všechna plošná bezpečnostní opatření byla ospravedlnitelná a důvodná, i to, jestli opravdu musela trvat tak dlouho.

Každopádně se proměnil život mnohým z nás. Najednou jsme

dětem neříkali: "Odložte ty telefony, zvedněte se od těch počítačů a běžte ven s kamarády.", ale naopak: "Zůstaňte doma, s nikým se nestýkejte, sedte u počítačů a uče se."

Z rodičů se stali učitelé, z učitelů ajťáci, vyzkoušeli jsme si spoustu aplikací, dříve nepoužívaných, nyní se ukázalo, že dokážou být neocenitelnými pomocníky. Učili se tedy nejen děti, ale i my.

Bylo to těžké pro všechny a každý se s tím popral po svém. Byly děti, které si udělaly předčasné prázdniny a školní věci odložily do kouta. Byly děti, které museli jejich rodiče dlouze přemlouvat a všemožně motivovat, aby je k něčemu přiměli. Ale byli i tací, co se v nastalé situaci rychle zorientovali a svého samostudia se zhostili zodpovědně. Zvládli

i výuku online, i testy ve Forms i spoustu pracovních listů a vše poctivě odevzdávali.

Za to si rodiče zaslouží velký dík a děti velkou pochvalu.

Od 11. května mohli do školy docházet deváťáci a spousta z nich tak učinila, aby získali větší jistotu u přijímacích zkoušek. Většina pak svou píli u nelehkých přijímaček zúročila a přijetí na vysněnou školu jim bylo odměnou.

Dnes se nám život začíná vracet do starých kolejí, se čtrnáctidenními intervaly mohli do školy nastoupit žáci prvního stupně a osmáci, převážně v deštivém počasí a samozřejmě s povinnými rouškami a desinfekcí. Učitelé dohánějí třídnické práce, děti vracejí učebnice a připravujeme se na vysvědčení a na prázdniny.

Tento způsob školního roku byl

poněkud podivný a podivný je i jeho závěr. Musíme se obejít bez tradičního loučení deváťáků, ale přejeme jim i žákům přijatým na víceletá gymnázia hodně úspěchů v dalším studiu i v životě, ať své volby nelitují a ať se na naši školu vracejí i kdyby to mělo být aspoň ve vzpomínkách.

Jak se s vším vyrovnávali deváťáci, co jim koronavirus dal a vzal, nám popsaly dvě z nich - Gabča Kaňová a Lada Rýdlová.

Všem přejeme krásné prázdniny i s letními teplotami a vším, co k létu patří.

Hana Šmídová a redakce

CO DEVÁŤÁKŮM KORONAVIRUS DAL A VZAL

foto: ilustrační foto

Pro všechny to bylo složité období, ale pro nás deváťáky asi více, než pro ostatní žáky, protože to byl náš poslední rok před odchodem na střední, rok, kdy všem dochází, že to, co je teď, už se nikdy nevrátí, že dětství se nám vzdaluje a že přátelství, která jsme za devět let navázali možná skončí. Rok očekávání toho nového, co nás čeká. S koronavirem přibýly

foto: Hana Šmídová

ještě obavy, jak se promění život celé společnosti, jestli nás to může nějak ovlivnit v budoucnu, a také, jaký vliv to bude mít na organizaci přijímacích řízení na střední školy.

Co nám dal?

Online-výuku. Učení bylo na zodpovědnosti každého

z nás. Hodně nám on-line prostředí pomohlo a obohatilo naše zkušenosti i znalosti. Každý z nás se mohl sám přesvědčit o svých schopnostech a dovednostech a také o síle své vůle k tomu přimět se k učení. Možnost učit se v málo početné skupině podobně motivovaných spolužáků. To když se situace rozvolnila a od 11. května jsme mohli nastoupit do školy k intenzivní přípravě na přijímačky. Dost nám to pomohlo.

Uvědomění si skutečných hodnot. Spousta z nás došlo, co je v životě opravdu důležité a že zdraví a přátele ničím nenahradíme. Pestrou přehlídku roušek, pravidelné měření teploty a pach desinfekce.

Co nám vzal?

Čas strávený ve škole i jinde se

spolužáky a kamarády a společné zážitky. Například na školním výletě. Některým více šancí dostat se na gympl nebo jinou vysněnou školu. Prostě na to samostudium nestačilo a někteří už to před přijímačkami ve škole nedohledali. Klid a jistotu. Bude tady s námi ten virus navždy? Ovlivní to naše životy?

Se vším jsme se nějak poprali, některým to vyšlo, někteří uspějí třeba při odvolání, někteří skončí jinde než chtěli. Ale máme život před sebou a těšíme se na něj.

Na léta strávená ve škole nikdy nezapomeneme a za vše děkujeme.

Gabča Kaňová a Lada Rýdlová